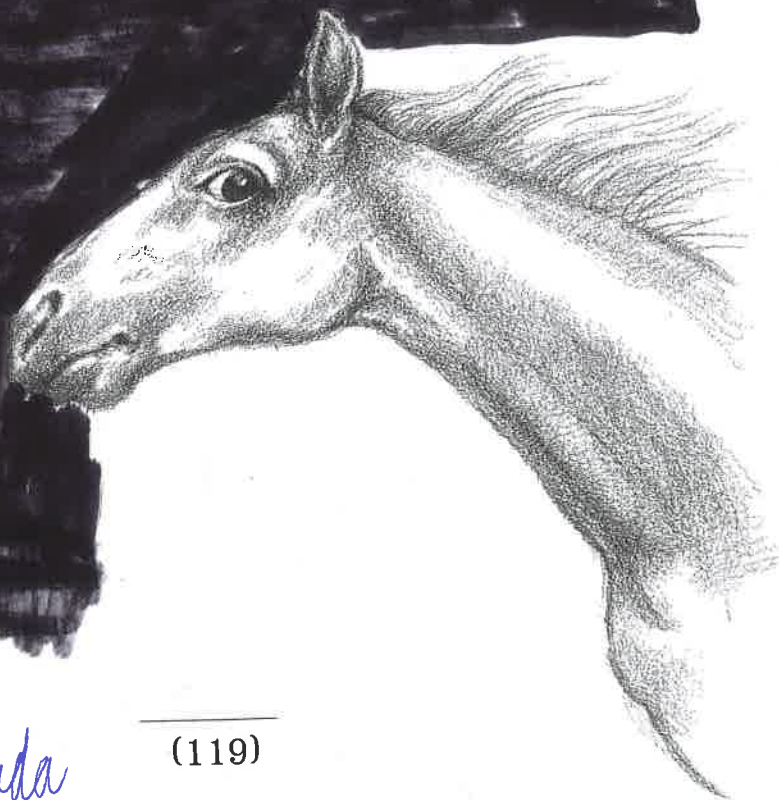

Ronja sbírája byliny a zelené

zase budeš mít meko

pro svoje hříbe

Věřila, že jí Lia rozumí, a řekla

Lubka's Guda

Ronja sbírala bylinky
a zelené listy.

Verila, že jí Lida rozumí,
a řekla:

"Jase budeš mít mléko
pro svoje hříbě."

Lukáš Janda

Dva rússkaneu

bylo to těžké rozhodování. Ukázalo se, že všichni psi ve skvělé formě a motivováni jako nikdy předtím. Myslí si, že ruší, co má přijít, a tak se snažili si tu všemožně předcházet. Květko chodil za tátou jako očasek, aby mu dokázal, že se bez něj při závodě neobejde. Amina se pořád pmtahoval, poskakovala a utíkala sem a zase zpátky. Je ve skvělé kondici. Ajjaj, byla si jistá

Ukročoval se ře; chodil na sítku jako ocásek.

Uchala sem a rose spítky je ve skvělé kondici.

Byla si ještě.

VÍTEK
SOKOL

Tak si chvíli odpočínám a my ti pak pomůžeme, to bude líbit
ekla rozhodně Míška a podala mu skleněnou konzervu
jeho oblíbenými rybičkami.
A pak kareš se do slova rozřáfil.
To jste mi udělaly radost! Kočky moje zlate, Tak pojďme
a dame si dohodu svaditka, souhlasíte? samovřime, ze
souhlasily. Takový krape mekkoho chleba s čerstvě namaza-
ným vonavým máslem a hrníček kakaa! Hm!

Tak si chvíli odpočínám podala mu skleněnou
konzervu. To jste mi udělaly radost.
Tak pojďme souhlasily hm!

VÍTEK SOKOL

Pojď

Už nestřeiká mě

Thyšelo

Dolebo sa m'

Jak někdo jde

Pat ubohá na prachí komu

Pojď já už chci pryč

/

„Pojď se podívat,“ zvala ho Ronja.

Víc nestačila říct. Zaslechla totiž něco, co jí div nevyrazilo dech a co jí umlčelo. Slyšela, jak se daleko za ní otevřely těžké sklepní dveře, jak se opět se skřípotem zavřely a jak někdo sestupuje po schodech dolů. Někdo jde a ještě okamžitě něco nevymyslí a neudělá, je s ní ámen! A s Birkem také! Slyšela kroky, které se ozývaly čím dál blíž. Tou dlouhou chodbou se někdo pomalu a neúprosne blížil. Slyšela dobře a věděla, co to znamená. Přesto tam stála jako solný sloup, celá vystrašená a nehybná. Probudila se konečně k životu, když už bylo skoro pozdě, a rychle Birkovi zašeptala:

„Zítra!“

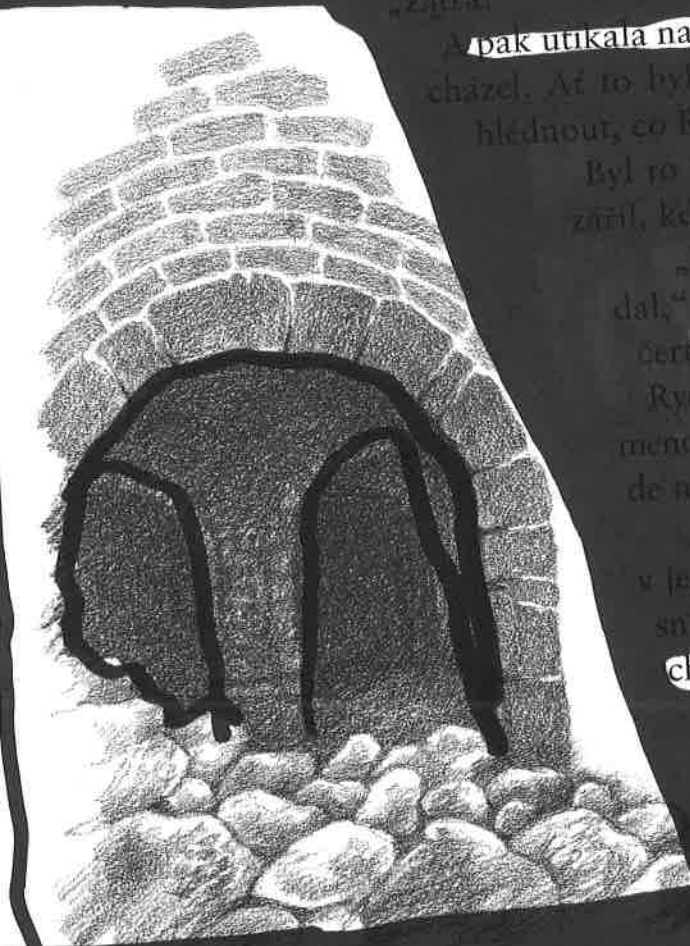
A pak utíkala naproti tomu, kdo přicházel. Ať to byl kdokoli, nesmí zahlédnout, co Ronja udělala se sůň. Byl to Plešek a celý se rozzářil, když ji uviděl.

„To jsem se tě nahlédal,“ řekl. „Co tu, u všech čertů, děláš?“

Rychle ho popadla za rameno a otočila ho, než bude nenapravitelně pozdě.

„Člověk přece nemůže v jednom kuse odhazovat sni,“ řekla. „Pojď, já už chci pryč.“

„Aby nechtěla! Teprve teď si uvědomila,

Musíš najít správnou cestu" odpověděl Mattis.

"No dobře," řekla Ronja.

"A dej pozor, ať nespadneš do řeky," poučoval ji Mattis.

"A co mám dělat, když spadnu do řeky?" zeptala se Ronja.

"Plavat," řekl Mattis.

"No dobře," souhlasila Ronja.

"A dej pozor, ať nespadneš do Pekelné tlamy," pokračoval Mattis. Měl na mysli pířvu, která púlila Mattisův hrád.

"A co mám dělat, když spadnu do Pekelné tlamy?" zeptala se Ronja.

"To už nemusíš dělat nic," řekl Mattis a pak zařval, div se mu prsa neroztrhla.

"No dobře," pípala Ronja, když Mattis přestal řvat.

"Já tedy do Pekelné tlamy padat nebudu. Ještě něco?"

"Jo," řekl Mattis. "Ale to ostatní poznáš sama. A teď už jdi!"

F. Homolka

Musíš najít
správnou
cestu

A dej pozor

A co mám
dělat, když
spadnu do
Pekelné tlamy?

To už nemusíš
dělat nic

Ještě něco?

Jo

Ale to ostatní
poznáš

Musíš najít správnou cestu

a dej pozor

a co máš dělat, když spadne do pekelné
slamy?

Boží nemusíš dělat nic

ještě něco?

Jo!

ale to ostatní posnaš

František Homolka

Viktorie Sojková, 6.B

souhlasí

dlouhé ticho

Táta s dědou tiše

ly,

o

pomalé kroky.

těžké,

Hvězdičko

Možná ti

připadá jako věčnost

Hvězdičko:
Táta s dědou tiše souhlasí
dlouhé pomalé ticho,
těžké kroky
ti možná připadají jako věčnost

MOURKA MALÍK

Pepa Schwarz

Ted jsem chápal, proč kočky mi asistovaly, když si prohlížela knihy s obrazy známých malířů.

Okamžitě jsem běžel do kuchyně a tam jsem našel Kaskadéra, který se držel lustru a maloval po stropě fresky jako sám Raffael. Až na to, že tohle mělo do Raffaela Sarriho daleko, připomínalo to spíš obyčejné skrabanice.

„Cos to provedl se stropem?“ vykřikl jsem zoufale.

Vylepšil jsem ho, pochválil se pyšně Kaskadéra a houpal se na lustru. „To jsou fresky!“

„Tak to je dobře, že jsi mi to řekl, protože ti by mě v životě nenapadlo. Vždyť je to patlanina!“

„Tě teda ne, je to moderní umění.“

„Jo? Nepovalej. Co na to asi řekne máma?“ zhroutil jsem se, protože mi došlo, kdo bude za tuhle radostnou kreativitu mých koček potrestaný.

„Uvidíš, že se naše díla brzo proslaví a vyděláme na tom!“ dolahl ke mně z vedlejšího pokoje Alas Packy, která malovala

na předek skříňové Míčin portret. Míčka držela v tlapyčích Mourka a vypadala úplně jako

Dama v hranostajnu Leonarda da Vinciho.

Musím uznat, že Packa měla rozhodně největší talent.

Na gauči ležela rozházená alba s reprodukcemi obrazů. Zřejmě si každá z koček něco vybrala a pak se dala do díla. Uprostřed kuchyně stál hrnec, který jsem viděl v kůlně. Rozdělávaly a třichaly v něm barvy, které pravděpodobně našly na půdě.

„Musíte to rychle vyčistit, než přijdou rodiče.“

Mourek malíř

Pepa Luvoce

Tedí ~~š~~ dával proč kočky asistovaly.
Když si prohlížela obrazy malířů,
Našel jsem tam Kaskadéra.

"Cos provedl se stropem ?!"

Vylepsil jsem ho" - "Je to paltanina!"

To ne je to moderní umění!"

"Uvidíš díla se proslaví."

Mourek ~~se~~ maloval předek skříně.
Mouřka ~~Leonarda da Vincio~~
Leonarda da Vincio
musím uvnat.

Musíme to vyčistit
příjdem rodiče!!"